

Kitab Daniel - Nomer Satus Sangang Puluh Sanga

Kemunduran Politik lan Kapinginan Profetik: Pungkasané Partai Demokrat lan Republik ing Konteks Ramalan Kitab Suci

Jeff Pippenger

2024-05-03

Kita lagi nemtokake pungkasané partéy Demokrat lan Republik ing sajarah kéwan bumi. Kéwan bumi ing Wahyu telulas kabagi dadi partéy Republik lan Demokrat, kang padha gumelut ana ing sajarah nabi saka sungu Republik. Sungu iku pralambang kakuwasan, lan loro-loroné sungu ngemot mikrokosmos saka sesambungan kenabiané ana ing sajarah kenabiané dhéwé. Kanggo sungu Republik, mikrokosmos iku digambaraké lumantar loro partéy politik utama sing nyawiji ing sajarahé Amerika Sarékat. Amerika Sarékat iku salah siji saka sawatara karajan sing diidentifikasi ana ing sajarah kenabian, kang kabangun saka loro kakuwasan. Kabèh bangsa sadurungé ing ramalan Kitab Suci kang diwakili déning loro kakuwasan dadi pralambang tumrap Amerika Sarékat. Kakaisaran Mèdo-Pèrsia, Prancis (Sodom lan Mesir), lan Israèl kanthi karajan lor lan kidulé, kabèh mau nyumbang marang ciri-ciri kenabian saka Amerika Sarékat.

Kakaisaran Mèdo-Pèrsia ing Daniel pasal wolu kagungan sungu loro, lan sungu pungkasan (Pèrsia) munggah luwih dhuwur. Unsur iki wis kita idhèntifikasi nalika nemtokaké yèn partai Demokrat mlebu ing sajarah luwih dhisik tinimbang partai Republik, saéngga partai Republik ing wekasané bakal dadi sing pungkasan saka loro partai kasebut. Présidhèn Republik pisanan muncul ing sajarah minangka tanggapan tumrap sikap properbudakan saka partai Demokrat, lan présidhèn Republik pisanan iku mratelakaké Emancipation Proclamation ing taun 1863, yaiku ing tengahing Perang Sipil Amerika Sarékat, lan taun pambrontakan tumrap pasamuwan Advent Dina-Kaping-Pitu Laodikia.

Présidhèn Républikan pungkasan dilambangaké déning présidhèn Républikan kang kapisan, mula présidhèn pungkasan bakal mlebu ing sajarah ana ing tengah-tengah perang sipil antarané partai Demokrat kang ndhukung perbudakan lan partai Républikané kang nentang perbudakan. Perbudakan kang dipunmajengaké déning partai Demokrat ing dina-dina pungkasan iku yaiku perbudakan global. Kaya déné présidhèn Républikan kang kapisan, présidhèn Républikan pungkasan bakal dipatèni déning partai kang ndhukung perbudakan, kaya déné Trump dipatèni sacara pulitik ana ing pemilu 2020 kang dicolong. Minangka présidhèn kaping nem wiwit wektu pungkasan ing taun 1989, Trump bakal dadi présidhèn kang paling sugih lan dhèwèké bakal nggerakaké para globalis, ora mung ing Amérika Sarékat, nanging uga ing saindenging jagad. Mulané, ing pawartané kanggo maju dadi présidhèn ing taun 2015, perang sipil pulitik antarané partai Demokrat para globalis kang ndhukung perbudakan lan partai Républikan kang nentang perbudakan wiwit diwiwiti.

Minangka panggenaping Wahyu pasal sewelas, Trump dipatèni sacara pulitik ing pemilu 2020 sing dicolong, lan partai Demokrat wiwit bungah-bungah ing dalan-dalan, nganti dadi

cetha yèn ing taun 2022, Trump bakal maneh maju minangka calon Présidhèn. Banjur rasa wedi gedhé tumeka marang para globalis minangka panggenaping pasal sewelas saka Kitab Wahyu lan perangé saya ngrembaka. Paseksèn saka sungu-sungu Média-Pèrsia mratelakaké yèn sungu pungkasan kang metu (partai Republik) bakal munggah paling akhir, lan munggah luwih dhuwur. Présidhèn Republik pungkasan bakal menang ngungkuli partai Demokrat.

Pamilihan taun 2024 nandhani pungkasané partéy Demokrat, awit padha ora bakal tau duwé kalodhangan manèh kanggo ngusung calon présidhèn sadurungé angger-angger Minggu mungkasi sajarah kenabian kéwan bumi. Nalika angger-angger Minggu, partéy Republik uga mandheg. Partéy Demokrat rampung ing pamilihan taun 2024, lan partéy Republik rampung ing wektu angger-angger Minggu. Angger-angger Minggu, minangka pungkasan karajan kaping nem ing ramalan Alkitab, wis dilambangaké déning wiwitané kéwan bumi ing taun 1798. Ciri kenabian utama saka kéwan bumi iku “ngandika”-né. Ing taun 1798, Amérika Sarékat netepaké Alien and Sedition Acts, mula iku dadi pralambang tumrap angger-angger Minggu, nalika Amérika Sarékat ngandika kaya naga.

Saka taun 1776 nganti 1798, Amerika Serikat, sanadyan durung dadi karajan kaping enem ing ramalan Kitab Suci, nggambarake telung tenger dalam tumrap Amerika Serikat nalika ngandika. Mangsa wektu iku nuntun marang wiwitaning pamaréntahaning kéwan bumi minangka karajan kaping enem ing ramalan Kitab Suci, mula mangka uga nggambarake sawijining mangsa wektu sing nuntun marang pungkasaning pamaréntahaning kéwan bumi minangka karajan kaping enem. Deklarasi Kamardikan ing taun 1776, kang disusul déning Konstitusi ing taun 1789 lan Undhang-Undhang Alien lan Sedition ing taun 1798, nggambarake telung tenger dalam sajroning sajarah sing nuntun marang pungkasaning kéwan bumi minangka karajan kaping enem ing hukum Minggu. Kawujudan saka telung tenger dalam mau digambarake kanthi béda sajroning sajarah loro-loroné partéy Demokrat lan Républikan.

Undhang-Undhang Patriot taun 2001 nandhani wiwitané dicabuté kamardikan tumrap para warga nagara Amérika Sarékat, lan prakara iku wis dilambangaké déning proklamasi kang ditindakake déning para patriot sejati sajroning sajarah Amérika lumantar Declaration of Independence. Tenger dalam saka Patriot Act iku minangka kang kapisan saka telung tenger dalam tumrap Partai Republik lan uga Partai Demokrat.

Partai Demokrat rampung ing pamilihan taun 2024, kang ngeteraké mlebu marang Executive Orders-é Trump, sing wis dipralambangaké déning Alien and Sedition Acts. Executive Orders kang banjur ditetepaké déning Trump iku dudu hukum Minggu, nanging iku sawijining pralambang saka ngucap kaya naga, awit bakal dipigunakaké déning Trump nalika piyambakipun netepi pangenalan Sister White bilih “active despotism” bakal dumadi ing dina-dina pungkasan. Despotism iku sawijining tembung kang nandhakaké kediktatoran, kang kaleksanan lumantar Executive Orders sing dipralambang ing Alien and Sedition Acts. Nalika Trump ngleksanakaké Executive Orders-é, bakal ana pambalikan saka Pelosi Trials sing nandhani kapresidenan Biden kang gagal.

Mangsa wektu kang nandhani pungkasané partai Demokrat lan Republik ngasta tandha Alpha lan Omega, awit wiwitan saben mangsa iku makili pungkasané. Awit saka iku, waymark kapisan kanggo partai Demokrat yaiku Patriot Act taun 2001, lan waymark kapindho yaiku Pengadilan Pelosi kang diwiwiti ing taun 2021. Pengadilan-pengadilan mau makili panampikan kang jangkep marang Konstitusi taun 1789. Pengadilan Pelosi makili waymark tengah ing garis partai Demokrat, kang ditipèkaké nalika Konstitusi diratifikasi déning telulas koloni, telulas taun sawisé 1776. Pengadilan Pelosi makili pambrontakan nglawan Konstitusi lan ditipèkaké déning 1789. Waymark katelu kanggo garis Demokrat yaiku papan ing ngendi wong-wong mau mungkasi dadi partai pulitik.

Perangan iku pungkasané tekan ing pemilihan taun 2024, lan sawisé pelantikan taun 2025 katindakaké, kumpulan kapindho saka Pelosi Trials bakal diadakaké lumantar Executive Orders, kang wis dilambangaké déning Alien and Sedition Acts. Mulané, waymark katelu kanggo partéy Demokrat yaiku Alien and Sedition Acts taun 1798. Mangsa kang makili pungkasané partéy Demokrat diwiwiti kanthi sawijining pemilihan, sawijining pelantikan, lan wiwitaning lawfare pulitik satanis, lan pungkasané uga kanthi sawijining pemilihan, sawijining pelantikan, lan wiwitaning lawfare pulitik satanis.

Kanggé parté Républik, tandha dalan kang kapisan yaiku Patriot Act taun 2001, kang dipralambangaké déning Declaration of Independence taun 1776. Tandha dalan kang kapindho ora padha karo tandha dalan kapindho kanggo parté Demokrat. Tandha dalan kapindho, kang diwakili déning Constitution taun 1789 kanggo para Demokrat, yaiku Pelosi Trials kang kapisan, nanging tandha dalan kapindho kanggo kaum Républik, kang diwakili déning Constitution taun 1789, yaiku Alien and Sedition Act, kang kasampurnakaké sawisé pelantikan kapindho Trump katindakaké ing taun 2025. Kepriyé Alien and Sedition Acts taun 1798 bisa makili Constitution taun 1789?

Ing pelantikan kapindhone Trump, Prentah-prentah Eksekutife, kang dilambangaké déning Alien and Sedition Acts taun 1798, miwiti ora mung rangkaian kapindho saka Pengadilan Pelosi, nanging tumindak-tumindak iku uga miwiti pambentukan patung kéwan galak. Mangsa pambentukan patung kéwan galak iku diwiwiti lan diakhiri kanthi ngandika kaya naga. Pangandikan ing wiwitaning mangsa iku nggambaraké pamasangan kakuwatan karajan kang dipratélakaké minangka diktator, utawa kaya dene Sister White nyebataken, “despotism.” Pangandika kaya naga ing pungkasaning mangsa pambentukan patung kéwan galak iku nandhakaké bilih panguwasa saka kakuwatan-kakuwatan agami lagi dipasang ing dhuwuré kakuwatan-kakuwatan pulitik.

Pranyatan Kamardikan iku sawijining pranyatan nglawan tirani panguwasa pulitik para raja ing Éropah lan uga panguwasa agama gréja Roma. Mangsa pambentukan gambaring kéwan iku minangka wektu nalika kaloro panguwasa rusak iki digandhengkaké dadi siji, kanthi panguwasa agama nguwasani sesambungan kasebut. Ing pambentukan, utawa ing panggabungan kaloro panguwasa iki, panguwasa agama iku sing muncul pungkasan lan luwih dhuwur. Mulané, wiwitaning mangsa kasebut nggambaraké pungkasaning mangsa iku. Alien and Sedition Acts taun 1798 makili pungkasané partéy Demokrat, lan iku

minangka waymark kaping teluné, nanging ing wektu sing padha uga makili waymark kaping pindhoné ing mangsa pungkasaning partéy Republik. Waymark kaping telu kanggo partéy Republik yaiku penegakan dina Minggu.

Kanggo parté Demokrat, telung tenger dalam kang diwakili déning 1776, 1789, lan 1798 nglambangaké 2001 (1776), Pengadilan Pelosi kapisan taun 2021 (1789), lan Pengadilan Pelosi kapindho taun 2025 (1798).

Kanggo parté Républik, telung panandha dalam kang dipralambangaké déning 1776, 1789, lan 1798 iku nglambangaké taun 2001 (1776), Pengadilan Pelosi kaping pindho taun 2025 (1789), lan angger-angger Minggu (1798).

1776, 1789, lan 1798 makili rong puluh loro taun, lan rong puluh loro iku pralambang panyawijiné kaallahan karo kamanungsan. Katelu tandha dalam iki ngasta paseksi bab “Kayekten”, amarga padha makili menawa tandha dalam kang kapisan lan kang pungkasan ngenali kayekten kang padha. 1776 ngenali madegé kamardikan, lan 1798 ngenali dicabuté kamardikan. Mulané, iku makili aksara kapisan lan aksara pungkasan saka alfabèt Ibrani kang dumadi saka rong puluh loro aksara. Aksara kang kaping telulas iku pralambang pambrontakan, lan bebarengan katelu aksara mau—kang kapisan, kang kaping telulas, lan kang pungkasan—digandhengaké dadi tembung Ibrani “Kayekten”.

1776 nggambarake 11 September 2001, lan nandhani wiwitaning mangsa panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu. Iku nandhani wiwitaning panyipratan udan pungkasan, yaiku mangsa nalika naga dipasrahake marang kéwan mau minangka ganjaran tumrap pakaryan kang wis katindakaké, awit partéy naga Demokrat bakal dikalahaké déning partéy kéwan Republikan.

Sajeroning sajarah iku, panyegelan sungu Protestan sejati kalampahan sajrone mangsa nalika Sang Pangéran ngunjukaké astanipun kaping pindho kanggo nglumpukaké umat kang katetepaké minangka para wong buwangané Israèl, lan kang bakal kaangkat dadi panji nalika hukum Minggu.

Ing tanggal 18 Juli 2020, sungu Protestan sejati dipencarake, lan rong puluh loro taun sawisé 2001, yaiku ing Juli 2023, pakaryan panglumpuk kapindho diwiwiti déning sawijining swara kang nguwuh ing ara-ara samun. Panglumpuk kapisan dumadi ing taun 2001, nalika malaékat ing Wahyu pasal wolulas tumurun nalika gedhong-gedhong gedhé ing kutha New York ambruk. Tumuruning malaékat mau nglambangaké wiwitaning mangsa panyegelan, lan tumuruning Mikhaèl sang pangéran malaékat ing tanggal 18 Juli 2020 nglambangaké pungkasaning mangsa panyegelan. Gusti Yesus, minangka Sang Alfa lan Omega, tansah nggambaraké pungkasan lumantar wiwitan, mula unsur-unsur nubuat saka panglumpuk kapisan kang diwiwiti ing tanggal 11 September 2001, nggambaraké unsur-unsur nubuat kang dumadi ing panglumpuk kapindho.

Ana telung ilustrasi cetha ngenani panglumpukan kapindho sing makili sajarah pungkasaning wektu panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu, yaiku sajarah

Kristus, sajarah pekabaran malaékat kapisan lan kapindho wiwit 11 Agustus 1840 nganti 22 Oktober 1844, lan uga sajarah malaékat katelu wiwit 22 Oktober 1844 nganti pambrontakan taun 1863. Kateluné seksi iku netepaké panglumpukan kapindho tumrap wong satus patang puluh papat ewu wiwit Juli 2023 nganti tekan angger-angger Minggu sing enggal rawuh. Manawa kita misahaké siji unsur kang béda saka saben sajarah, kita bakal nemokaké bukti ngenani peran Bilai Katelu.

Ing pungkasaning pakempalan kémah ing Exeter tanggal 17 Agustus 1844, pawartos Panguwuh Tengah Wengi diproklamakaké. Proklamasi mau nggambaraké pamroklaman pawartos Panguwuh Tengah Wengi ing sajarahé wong satus patang puluh papat ewu, awit kaloroning sajarah iku wus lan isih dadi panggeneping pasemon bab sepuluh prawan. Sedhèrèk White mratélakaké yèn mlebeting Kristus kanthi kaurmatan menyang Yérusalèm nggambaraké pamroklaman Panguwuh Tengah Wengi ing taun 1844. Mung sapisan Kristus naté nunggang kéwan, yaiku nalika Panjenengané mlebet menyang Yérusalèm, lan kéwan kang ditunggangi iku kuldi, kang dadi pralambang Islam. Ing mangsa pakempalan kapindho wiwit 1844 tekan 1863, ing taun 1848 Sedhèrèk White mratélakaké yèn bangsa-bangsa Éropah lagi digawé nesu, lan panggugahing nesu bangsa-bangsa ing sajarah iku kalakon lumantar ancaman perang kang terus lumaku sing digawa marang Éropah déning Islam. Ing saben telung sajarah pakempalan kapindho, perané Islam saka Bilai katelu katandhakaké.

Wektu panyegelané wong satus patang puluh papat ewu diwiwiti tanggal 11 September 2001 kanthi sawijining serangan dadakan saka Islam saka Bilai kaping telu, marang nagara kamulyan modern, yaiku Amerika Serikat. Rong puluh loro taun sawisé iku, ing tanggal 7 Oktober 2023, Islam saka Bilai kaping telu nindakake serangan dadakan marang nagara kamulyan kuna. Ing wektu hukum Minggu sing bakal enggal teka, yaiku lindhu gedhé ing Wahyu sewelas, Bilai kaping telu dumadakan teka manèh, nalika sapisan manèh ngrampungaké sawijining serangan dadakan marang nagara kamulyan modern.

Pambrontakan sing dipralambangaké déning Israèl harfiah, minangka pralambang tumrap wong-wong sing nyalib Mesiasé, lan telung serangan dadakan déning Islam saka Bilai katelu nindakake tandha pangenal “Kayektèn.” Pesen sing masekaké sègèl marang wong satus patang puluh papat ewu, lan ngrampungaké pakaryan nglumpukaké umaté Allah ing dina-dina pungkasan kaping pindho, dumadi sajroning sawijining mangsa nalika kagiyatan Islam saka Bilai katelu lagi lumaku aktif.

Mangsa kenabian sing dilambangaké minangka “panglumpuking kaping pindho,” kanthi cetha mratélakaké mangsa-mangsa kenabian tartamtu sing nyusun sajarah kabèh saka “panglumpuking kaping pindho” iku. Tumuruning Kristus sawisé wunguné saka ing antarané wong mati nandhani wiwitaning pakaryané kanggo nglumpukaké wong-wong sing wis kabuyaraké ing kayu salib.

Banjur Gusti Yesus ngandika marang wong-wong mau, “Kowé kabèh bakal kesandhung marga saka Aku ing bengi iki; awit ana tulisan mangkéné: Aku bakal nggebag pangon, lan wedhus-wedhus ing pangonané bakal buyar sumebar.” Matius 26:31.

Sawisé telung dina ana ing kubur, Kristus rawuh marang para murid, miwiti sawijining mangsa patang puluh dina kanggo piwulang pribadi, kang banjur katutaké déning mangsa sepuluh dina panyawijèn lan pandonga sadurungé katurahané Roh Suci tanpa ukuran ing Pentakosta.

Risalah kang kapisan sampun kawula damel, he Theophilus, bab samubarang prekawis ingkang wiwit katindakaken lan dipunwulangaken déning Gusti Yesus, ngantos ing dinten piyambakipun kapundhut munggah, sasampunipun lumantar Roh Suci maringi pepakon dhateng para rasul ingkang sampun kapilih déning Panjenenganipun; dhateng para rasul punika ugi Panjenenganipun nedahaken sariranipun piyambak gesang sasampunipun kasangsaranipun kanthi kathah bukti ingkang boten saged kaselaki, amargi Panjenenganipun katingal déning para rasul punika patang puluh dinten danghipun, sarta ngandika bab prekawis-prekawis ingkang magepokan kaliyan Kratoning Allah. Lan nalika sami nglumpuk bebarengan kaliyan para rasul punika, Panjenenganipun dhawuh dhateng para rasul supados boten nilar Yerusalem, nanging ngantos-antos janji saking Sang Rama, ingkang, pangandikanipun, sampun kokrungu saking Aku. Awit Yokanan saestu mbaptis kanthi toya; nanging kowe bakal kabaptis kanthi Roh Suci boten dangu malih saking sapunika. Mila nalika para rasul sampun sami nglumpuk, para rasul nyuwun pirsu dhateng Panjenenganipun, matur: Gusti, punapa ing wekdal punika Paduka badhé mulihaken malih kraton dhateng Israèl? Panjenenganipun banjur ngandika dhateng para rasul: Iku dudu bagéanmu kanggo mangertosi jaman utawi mangsa, ingkang sampun dipunwastani Sang Rama wonten ing kakiyatanipun piyambak. Nanging kowe bakal nampi kakiyatan, sasampunipun Roh Suci tumurun marang kowe; lan kowe bakal dados seksi-seksi-Ku, ing Yerusalem, lan ing satanah Yudéa kabèh, lan ing Samaria, lan ngantos ing pungkasaning bumi. Lan sasampunipun Panjenenganipun ngandika bab punika, nalika para rasul sami nyawang, Panjenenganipun kapundhut munggah; lan méga nampi Panjenenganipun saking paningaling para rasul.... Lan nalika dinten Pentakosta sampun temen kalampahan, para murid sami wonten bebarengan kanthi satunggal manah wonten ing satunggal papan. Lan dumadakan wonten swanten saking swarga kados angin ribut ingkang rosa, sarta ngémbaki sakehing griya papanipun para murid sami lenggah. Kisah Para Rasul 1:1-9, 2:1, 2.

Sajrone patang puluh dina, kang banjur katut dening sepuluh dina nalika para sakabat kaparingan dhawuh supaya “ngentos” janji saka Sang Rama, Kristus lagi nglumpukake para muridé kaping pindhho. Mangsa ngentos ing Yérusalèm iku minangka pralambang saka sawijining mangsa tundha, selaras karo mangsa-mangsa tundha ing Matius rong puluh lima lan Habakuk loro. Kabèhing mangsa iku ditetepake déning Kristus minangka wiwité ana ing pakaryané Élia, nalika Yohanes lagi mbaptis, lan kabèhing mangsa iku pungkasané rampung kanthi baptisan Roh Suci ing Pentakosta. Baptisan iku minangka pralambang pati, panguburan, lan wunguné manèh, mulané tetenger tengah ing sajroning kabèhing mangsa iku yaiku salib, awit kabèhing mangsa iku ngemban pratandha “Kayektèn”.

Sakabèhé mangsa iku diwiwiti kanthi baptisané Kristus déning Yohanes, nalika Sang Roh Suci tumurun ing wujud manuk dara. Banjur wiwit pakaryan nglumpukaké para murid kang bakal dadi dhasaring padaleman suci Kristen. Ing pungkasané mangsa iku Kristus nglumpukaké para muridé kaping pindho, lan mangsa panglumpukan kang kaping pindho iku minangka pangulanganing mangsa panglumpukan kang kapisan, amarga Kristus nggambaraké pungkasaning sawiji prakara kanthi wiwitané.

Salib iku wis dilambangaké déning baptisané Kristus, lan kaloro prastawa mau miwiti sawijining pakaryan nglumpukaké para murid. Tenger dalan sing nandhani wiwitan lan pungkasan iku makili pati, kakubur, lan wunguné saka ing antarane wong mati. Sawisé wunguné, patang puluh dina panggoda ing ara-ara samun makili patang puluh dina piwulang sawisé Panjenengané tumedhak marang para murid. Kaloro patang puluh dina iku padha makili sawijining kayektèn utama kang diandharaké déning Gusti Yesus mangkéné: “Ana tulisan, Manungsa ora bakal urip mung saka roti waé, nanging saka saben pangandika kang metu saka cangkemé Gusti Allah.”

Ing mangsa wekdal punika Gusti Yésus mbikak dhateng para sakabat sadaya prakawis ingkang sampun kaseksèn déning para nabi bab Sang Kristus, kanthi mekaten nedahaken bilih mangsa punika minangka pambukaning Sabda kenabianipun piyambak.

Lah, ana wong loro saka antarané wong-wong mau lunga ing dina iku menyang sawijining désa aran Emaus, sing adohé saka Yérusalèm watara nem puluh stadia. Lan padha rembugan bebarengan bab samubarang prakara sing wus kalakon iku. Nalika padha geguneman lan padha tetimbangan, Gusti Yésus piyambak nyedhak lan mlaku bebarengan karo wong loro mau. Nanging mripaté padha katutupan, satemah padha ora wanuh marang Panjenengané.... Banjur Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, Hé, wong bodho, lan alon atiné kanggo pracaya marang samubarang kabèh kang wis dipangandikakaké déning para nabi: Apa ora samesthiné Sang Kristus nandhang samubarang iku, banjur lumebu ing kaluhurané? Lan wiwit saka Musa lan sakèhé para nabi, Panjenengané nerangaké marang wong-wong mau ing sakèhé Kitab Suci bab prakara-prakara ngenani Panjenengané piyambak. Banjur padha nyedhaki désa sing arep dituju; lan Panjenengané ndadèkaké kaya wong sing arep nerusaké lakuné. Nanging wong-wong mau meksa Panjenengané, pangucapé, Tetepana ana karo aku kabèh; awit wus arep soré, lan dina wus sumare. Panjenengané banjur lumebet arep nginep bebarengan karo wong-wong mau. Nalika Panjenengané lenggah nedha bebarengan karo wong-wong mau, Panjenengané mundhut roti, mberkahi, nyuwil-nyuwil, lan maringaké marang wong-wong mau. Banjur mripaté padha kabuka, lan padha wanuh marang Panjenengané; temahan Panjenengané sirna saka pandelengané. Lukas 24:13–16, 26–31.

Kristus tetep kari bebarengan karo para murid sing ora wanuh sapa Panjenengane, nganti Panjenengane mbikak mripaté, “lan wiwit saka Musa lan sakehing nabi, Panjenengane nerangake marang wong-wong mau ing sakehing Kitab Suci prakara-prekara bab Panjenengane piyambak.” Mripaté banjur kabikak nalika wong-wong mau diparingi “roti” kanggo dipangan. Sawisé patang puluh dina Kristus minggah menyang swarga, lan “sira ana

sirna saka pandelengané,” kaya kang wis katindakaké Panjenengane marang para murid ing Emmaus ing wiwitan patang puluh dina panggulawenthah mau. Sawisé iku wong-wong mau banjur miwiti sepuluh dina panggawé siyaga kanggo Pentakosta, kang nggambarake angger-angger Minggu sing bakal enggal rawuh.

Nalika lindhu gedhé, yaiku angger-angger dina Minggu, bilai katelu saka Islam rawuh kanthi cepet, lan Islam iku “angin wetan” “kang atos” miturut Yesaya, yaiku ambegan ing kitab Ezekiel kang asalé saka patang angin ing kitab Yohanes, kang ditahan sajroning panyegelan wong satus patang puluh papat ewu.

Sawisé wong satus patang puluh papat ewu kasegel, banjur patang angin iku diluwari, lan “dumadakan ana swara saka swarga kaya swaraning angin topan kang rosa, lan ngebaki sak omah kabèh.” Islam saka Bebendu Katelu nyerang “dumadakan” lan tanpa diduga, lan ngasilaké “swara saka swarga” yaiku Trompet Kapitu, kang mratélakaké kapan rahsaning Allah wis rampung, lan rahsaning Allah wis rampung tumrap wong satus patang puluh papat ewu nalika kaallahan (pamedharing Roh Suci) dipun-gandhèngaké kanthi langgeng karo kamanungsan, lan Pangéran dumadakan rawuh ing Padalemané (omah panggonan para sakabat padha nglumpuk) lan mlebet ing prejanjian karo wong satus patang puluh papat ewu.

Kita badhé nerusaké panaliten punika ing artikel salajengipun.

“Gusti kepéngin kita munggah menyang gunung,—kanthi luwih langsung mlebu ing ngarsané Panjenengané. Kita lagi nyedhaki sawijining krisis kang, ngungkuli wektu-wektu sadurungé wiwit donya wiwit ana, bakal nuntut kasucèkaké sakabehé urip saka saben wong kang wus nyebut asmané Kristus.

“Wiwit manehing kasalehan sejati ana ing satengah kita iku kabutuhan kita sing paling gedhé lan paling ndhesak tinimbang kabèh kabutuhan liyane. Kita kudu nampa jebadan suci saka Gusti Allah, baptisan Roh-É; awit iki mung siji-sijiné sarana kang mujarab kanggo nyebarake kayektèn suci. Rohing Allah iku kang nguripake daya-daya jiwa kang tanpa urip supaya bisa ngajèni prekara-prekara kaswargan, lan narik rasa tresna marang Gusti Allah lan marang kayektèn.”

“Iki minangka hak istimewa kita kanggo nampani pangandikaning Allah kanthi pracaya. Nalika Gusti Yesus meh nilar para sakabate, arep munggah menyang swarga, Panjenengane maringi dhawuh marang wong-wong mau supaya nggawa kabar Injil marang sakehing bangsa, basa, lan umat. Panjenengane dhawuh supaya padha ngenteni ana ing Yérusalèm nganti padha kaparingan kakuwatan saka ing dhuwur. Iki penting banget tumrap kasilé pakaryan mau. Uraping Roh Suci kudu tumiba marang para abdiné Allah. Kabèh wong sing satemené kaanggep dadi para sakabating Kristus lan padha sesambungan karo para rasul minangka para penginjil, padha nglumpuk bebarengan ana ing Yérusalèm. Padha nyingkirake sakehing pasulayan. Padha tekun kanthi sakrasa sajroning pandonga lan panyuwunan, supaya padha nampani kasampurnaning prasetyaning Roh Suci; amarga wong-wong mau bakal martakaké Injil kanthi pratandhaning Roh lan kanthi kakuwataning Allah. Iku wektu bebaya gedhé tumrap

para pandhèrèking Kristus. Wong-wong mau kaya wedhus ana ing satengahing asu ajag, nanging padha kebak ing kabegjaning ati, amarga Kristus wis wungu saka ing antarane wong mati, lan wis maringi pitedah dhiri marang wong-wong mau, sarta wis janji bakal maringi berkah kang mirunggan sing bakal marakaké wong-wong mau pantes maju martakaké Injilé marang jagad. Wong-wong mau padha ngenteni kanthi pangarep-arep bakal kasampurnaning prasetyan Panjenengané, lan padha ndedonga kanthi kasetyan kang mirunggan.

“Iki pancèn dalan sing kudu ditindakaké déning wong-wong sing melu ambagéyan ing pakaryan martakaké rawuhé Gusti ana ing méga-méga langit; awit ana sawijining umat sing kudu disawisaké supaya bisa ngadeg ing dina gedhéing Allah. Senadyan Kristus wus maringi janji marang para muridé yèn wong-wong mau bakal nampa Roh Suci, iki ora nyingkiraké kabutuhané pandonga. Wong-wong mau saya luwih temen ing pandonga; padha tekun ing pandonga kanthi sajroning siji karukunan. Wong-wong sing saiki kacemplung ing pakaryan kang serius kanggo nyawisaké sawijining umat tumrap rawuhé Gusti, uga kudu tetep mantep ing pandonga. Para murid wiwitan padha sajroning siji karukunan. Wong-wong mau ora nduwé spekulasi, ora ana téyori kang anèh-anèh kang arep diajukaké bab kepriyé berkah sing wis dijanjèkaké kuwi bakal rawuh. Wong-wong mau dadi siji ing pracaya lan roh. Wong-wong mau padha sarujuk.”

“Singkirna sakehing mamang. Pangeranana rasa wedi panjenengan, tanpa pengalaman kang dipunraosaken déning Paulus nalika panjenenganipun ngucap, ‘Aku wis kasalib bebarengan karo Kristus: nanging aku isih urip; nanging dudu aku manèh, nanging Kristus kang gesang ana ing aku: lan urip kang saiki daklakoni ana ing daging iki daklakoni lumantar pracaya marang Putraning Allah, kang wis nresnani aku, lan wis maringaké Sarirané kanggo aku.’ [Galatia 2:20.] Pasrahna samubarang kabèh marang Kristus, lan mugé gesang panjenengan kasimper bebarengan karo Kristus ana ing Allah. Mangka panjenengan bakal dados kakuwatan tumrap kabecikan. Wong siji bakal ngoyak sewu, lan wong loro damel sepuluh ewu mlayu.” Gospel Workers, 369–371.